

TOMÀQUET FREGIT

Una història
de Dràcula

Eva Rodríguez
Dani Padrón

miau



Shssss! Hi sou?

Hola, sóc en Jonathan. Parlo molt fluixet perquè us explicaré un secret... Quan sentiu la meva història pensareu que estic boig, però us puc assegurar que això que us explico va passar de veritat.



Fa molts anys, quan jo encara era un nen petit vaig fer un viatge a Romania amb la meva família. Era el primer cop que sortia de Londres i el nostre allotjament anava a ser ni més ni menys que el castell... d'un comte...

El comte Dràcula!





Quan arribàrem la gent del poble s'assabentà d'on anàvem i ens van mirar estranyats. Feia molts anys que creien que no hi vivia ningú al castell i menys encara que es lloguessin les habitacions.

Arribàrem al castell. Tot era tan fosc que semblava abandonat. Després de trucar amb insistència ens obrí la porta un homenet prim... si us són sincer em vingueren ganes d'apretar a córrer a l'instant.







Ho hauria hagut de fer, sobre tot quan vaig descobrir que no es reflectia als miralls: allò no presagiava res de bo!

L'estada a casa del comte va ser rara. Durant el dia mai el veiem i a la nit apareixia al saló i ens feia mil i una preguntes sobre Londres mentre sopàvem plats estrafolaris amb carretades de tomàquet fregit.

